

متاستاز کبدی چیست؟

متاستاز کبدی به معنای گسترش سلول‌های سرطانی از یک عضو دیگر به کبد است. این نوع سرطان، سرطان کبد اولیه نیست که از خود کبد شروع شود، بلکه نوعی سرطان ثانویه است که از سرطان‌های دیگر مانند سرطان روده بزرگ، ریه، پستان، معده یا لوزالمعده به کبد منتقل می‌شود. کبد به دلیل نقش خود در گردش خون، مستعد متاستاز است.

علائم متاستاز کبدی:

علائم متاستاز کبدی بسته به اندازه، تعداد و محل تومورها در کبد متفاوت است. برخی از افراد ممکن است هیچ علامتی نداشته باشند، در حالی که برخی دیگر علائم زیر را تجربه می‌کنند:

- درد یا ناراحتی در قسمت فوقانی راست شکم
- کاهش وزن غیر قابل توضیح
- خستگی و ضعف
- کاهش اشتها
- تهوع و استفراغ
- زردی (زرد شدن پوست و چشم‌ها) در صورت انسداد مجاری صفراوی
- تورم شکم (آسیت)
- تب

تشخیص متاستاز کبدی:

تشخیص متاستاز کبدی اغلب با استفاده از ترکیبی از روش‌های زیر انجام می‌شود:

- آزمایش خون: برای بررسی عملکرد کبد و نشانگرهای تومور
- سونوگرافی: یک روش تصویربرداری اولیه که می‌تواند تومورهای کبدی را نشان دهد
- سی‌تی‌اسکن: تصویربرداری دقیق‌تر که اندازه، محل و گسترش تومورها را نشان می‌دهد
- ام‌آر‌آی: تصویربرداری با جزئیات بالا که برای بررسی بیشتر استفاده می‌شود
- پتاسکن: برای بررسی گسترش سرطان به سایر نقاط بدن
- بیوپسی کبد: نمونه‌برداری از بافت مشکوک برای تأیید متاستاز و تعیین منشأ سرطان

درمان متاستاز کبدی:

درمان متاستاز کبدی به عوامل مختلفی از جمله نوع سرطان اولیه، تعداد و محل تومورها، وضعیت عمومی بیمار و درمان‌های قبلی بستگی دارد. هدف اصلی درمان، کنترل رشد سرطان، کاهش علائم و بهبود کیفیت زندگی بیمار است. درمان‌های متداول شامل موارد زیر است:

۱. جراحی:

- برداشتن تومور: در صورتی که تومورهای کبدی محدود و قابل برداشتن باشند، جراحی توصیه می‌شود.
- پیوند کبد: در موارد نادر که متاستازها محدود به کبد باشند و سرطان اولیه کنترل شده باشد، ممکن است پیوند کبد در نظر گرفته شود.

۲. شیمی‌درمانی:

- استفاده از داروهای شیمیایی برای از بین بردن یا کنترل سلول‌های سرطانی. شیمی درمانی ممکن است به صورت سیستمیک (در سراسر بدن) یا موضعی (مستقیم به کبد) انجام شود.

۳. پرتودرمانی (رادیوتراپی):

- استفاده از اشعه برای از بین بردن سلول‌های سرطانی یا کنترل رشد آنها.

۴. درمان هدفمند:

- استفاده از داروهایی که به طور خاص پروتئین‌ها یا گیرنده‌های موجود در سلول‌های سرطانی را هدف قرار می‌دهند.

۵. ایمونوتراپی:

- استفاده از سیستم ایمنی بدن برای مبارزه با سلول‌های سرطانی.

۶. درمان‌های موضعی:

- فرسایش با امواج رادیویی (RFA): استفاده از انرژی رادیویی برای از بین بردن سلول‌های سرطانی.
- کرایوآبلیشن (انجماد): استفاده از سرمای شدید برای تخریب تومورها.
- شیمی‌آمبولیزاسیون ترانس‌آرتریال (TACE): تزریق مواد شیمی‌درمانی به همراه مسدود کردن عروق تغذیه‌کننده تومور.

مراقبت‌های حمایتی:

- کنترل درد: استفاده از داروهای مسکن و روش‌های دیگر برای کاهش درد.
- کنترل تهوع و استفراغ: استفاده از داروهای ضد تهوع.
- تغذیه مناسب: ارائه رژیم غذایی مناسب برای کمک به حفظ وزن و انرژی.
- حمایت روانی: ارائه مشاوره و حمایت برای مقابله با استرس و اضطراب ناشی از بیماری.